Petri Marſi panegyricꝰ Innocẽtio octauo P. O. Max. dicatus in memoriam ſancti Joannis euangeliſte.

A teneris annis beatiſſime Pont. ⁊ militantis eccleſie columen Innocenti ſacris initiatus nil eſſe mihi habendum duxi antiquius q̄ꝫ illorum memoriam celebrare: ac litterarum monimentis recolere qui agendo ⁊ docendo religionē noſtram ſanctiſſimam pro virili parte auxerunt ⁊ eccleſie rudimento proſpicientes illam ad ſummum ⁊ undiqꝫ conſpicuum faſtigium erexerunt. Cui te hoc anno felici ſydere prouidentia diuina prepoſuit ut ciuili iuſtitia que ſyderum fulgoribus antecellit: ⁊ principum virtus eſt ex omnium uirtutū cumulo aggregata ſubnixus chriſtiane religioni cōſuleres. Mihi hoc anno talia cogitanti Joannes euangeliſta vndiqꝫ magnus ac in omni uirtute princeps: ⁊ in cuius preconia chriſtianorum deſudet ingenium ⁊ eloquentia viribus ſuis utatur dignus occurrebat. Itaqꝫ laudatiunculā hanc eo libentius elucubraui ꝙ eam quantulacunqꝫ eſt coram ſanctitate tua eſſem acturus que Joannis nomine cenſebatur. Sed quoniam publica negotia meam actionē impediuere ut pium animi mei ardorem erga Joannem euangeliſtam: ⁊ ſanctitatem tuam oſtenderem illā edidi: ac nomini tuo ſacraui. quam fronte ſerena ut conſueuiſti ſuſcipias precor. ⁊ uiue felix. Petri Marſi pedum ſanctitatiſ tue ſeruuli memor interdum. qui a tue beatitudinis nutu pendet. in tue amplitudinis liberalitate confidit: in animi tui excelſi generoſitate: atqꝫ iuſtitia diſtributiua ſperat. qua tibi ad celos iter affectas.

Inc. 1237

Conuerſus petrus vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſus.
Joannis ultimo.c.ꝛ in euangelio pſentis ſolemnitatis.

Maiores nr̄i beatiſſie pont.e natura viuētes atq̄ȝ politice il
los q aut robore ai foris in reꝝ difficultate ſeſe oſtātis: aut
domi ꝟtutibus mitioribus: ꝛ ip̄mis prudētie p̄ceptis tra-
dendis in medium conſuluiſſent ne p̄mio ſuo ꝟtus frauda
ret: ingratiq̄ȝ uiderent omni genere honoris celebrarūt· pre
mia illis ꝑponētes q bū de re pu.meritos aut merētes meri
ta laudatione honeſtarēt quod nob̄ q xp̄iana religione cen-
ſemur multo magis erga illos faciundū ē quoꝝ uita pariter
ꝛ doctrina nō ad felicitatē politicā que fere nulla ē·ſed ad ce-
leſtē hieruſalē patriā nr̄am ſūmumq̄ȝ bonū volūtatis nr̄e ob
iectū iter expeditiſſimū ꝛ q̄ſi cōpēdiariū oſ̄derūt quoꝝ lōge
princeps militātis eccleſie caput xp̄us eſt cuius vita in ter-
ris ꝑ hoīem quē ptāq̄ volūtate ſuſcipe dignū duxit diſciplina
nob̄ moꝝ fuit.quē in ſanctis ſuis laudare debemus.qbuſ ille
ad nr̄am eruditionē ac ſalutē plenitudinis ſue gr̄am infudit
diuinit9 ut quodā q̄ſi diuino ſpū afflati piſcatores ꝛ ruſtici
maius hoīe reſonarent.quos inter aquila illa grandis celoꝝ
regna tranſcendens: ac pſpicaciſſima e celoꝝ acie p̄dita Jo-
annes inq̄ȝ in quo eſt gr̄a uel maxīe excellit qui alios euan-
geliſtas nō erraſſe ſed quedā omiſiſſe pſpiciens ad hereſiȝ he
bionitaꝝ tunc fumantē penitus extinguendaȝ Chriſti quem
illi purum hominem aſſerebant diuinitatem aperuit ꝛ proba
uit operibus euangelium ſuum ita exorſus In principio e-
rat verbum.ꝛ tandem verbum caro factuȝ eſt· ꝛ habitauit in
nobis que doctrina diuinitus inſpirata fidelium ſtabiliuit ec
cleſiam que ſacrilegis impiorum vnguibus lacerabatur qui
veſtem dominicam ſcindere nitebantur·Huius vita vndiq̄ȝ
circumſpecta ꝛ omnium virtutum ſplendore refulgens cla-
rum ad celos iter oſtendit quod prius obductum quaſi vepri
bus maximum ingredientibus incutiebat horroreȝ· In hui
us igitur laudationem ꝛ decus omnibus eloquentie viribus
uti par eſt.quem de ſe benemeritum annua celebritate fide-

lis teſtatur eccleſia. Voſqꝫ patres apoſtolorum ſucceſſores eius memoriam recolere ac venerari gaudetis. Sed tantis virtutibus celebrandis me imparem omnino eſſe diſpiciens illius opem de more implorandam duxi quam Chriſtus e cruce iohanni a ſe plurimum virginitatis gratia dilecto commendauit. ſolita igitur veneratione poſitis genibus dicam. Aue maria:.

Uetus eſt eorum inſtitutum qui ex formulis rhetorices laudationis munere funguntur commune genus afferre in medium. id eſt nationem patriam: maiores atqꝫ parentes. ut illum quem ſibi laudandum propoſuerunt nobilem ſimul ac generoſum eſſe oſtendant. Nobile enim in rhetoricis ad theodecten: ⁊ in hiſtoria animalium id philoſophorum pńceps Ariſtoteles appellauit quod ex bono prodiit genere. generoſum autem quod non a ſua natura degenerarit. educationem deinde: ac res preclare geſtas explicant oratores ut poſt modum ex aliorum contentione qui claris uirtutibus ceſentur quem laudant longe ſuperiorem eſſe. ſummiſqꝫ preconiis ⁊ honoribus que virtutū premia ſunt dignū facile oſtendant ⁊ premio ſuadeant honeſtandum atqꝫ hortentur. Que omnia quamquam in Joanne fuerunt cumulatiſſime. nam iudeorum natio populus electus ⁊ hieruſalem ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia merito habebatur ⁊ erat. Ipſaqꝫ virginitas optimam ioannis educationem oſtendit. ⁊ Chriſti ſecundū carnem erat neceſſarius qua nobilitate nil poſſet excogitari ſublimius attamē illa theatris oratoriis relinquā hui9 qppe loci maieſtas religio ⁊ ſanctitas non fucos rhetoricos. non comunes ⁊ ſcolaſticas laudationum formulas. non claros natales: non affluentiam fortune non alta maiorum ſtemmata: non imagines non titulos ſed puritatis candorē. doctrinam euangelicam preclaras anime dotes. morum excelelntiam ſanctitatemqꝫ conſiderat ⁊ requirit. Autor quippe ſalutis noſtre cum omnibus regibus antecelleret in ſtabulo vagiuit ⁊ feno. ⁊ infima mundi elegit ut fortia queqꝫ confunderet In hoc campo ⁊ prelio inquit Hieronymus quo con-

tra demones dimicamus non queruntur nomina ſed opera
⁊ glorioſioꝛ ille ſub uero imperatoꝛe chriſto non qui nobi-
lioꝛ ſed qui foꝛtioꝛ eſt· Igitur huius ſacri conſeſſus habita
ratione ioannis excellentiam in omni genere virtutis ⁊ lau
dis delibabo ut a Jeſu merito dilectum liquido appare-
at.⁊ nos ſtatum noſtrum conſyderemus.illiuſqꝫ ueſtigiis in
ſiſtere ſtudeamus cuius pꝛeclaras uirtutes ⁊ actiones cupi
mus recenſere quid enim pꝛodeſt ut īquit Auguſtinus lec
tione continua tempus occupare.ſanctoꝛum geſta ⁊ ſcripta
legendo tranſcurrere niſi ea maſticando ⁊ ruminando ſuc-
cum ebibamus ⁊ tranſglutiendo uſqꝫ ad coꝛdis intima trā-ſ
mittamus:Singularis pꝛerogatiua Joannis ipſum a chri
ſto unice fuiſſe dilectum habunde nobis oſtendit.Hic enim
eſt ille supꝛa etatis conditionem conſumatiſſimus ac diui-
no mentis roboꝛe ſubnixus adoleſcens qui ſupꝛa pectꝰ do
mini in cena recumbens celeſtia ſecreta edidicit. ⁊ ex ſacro
uberrimoqꝫ gratiarum fonte pꝛofunda diuine ſapientie flu
enta potauit ⁊ iudam chriſti pꝛoditoꝛem futurum reuela-
tione cognouit·⁊ cum ceteri diſcipuli ſcandalum in chriſto
ſecundum eius pꝛophetiam paterentur ſolus in officio pſe
uerauit·⁊ cum chriſto in atrium pontificis magna caritate
ingreſſus petrum a longe ſtantem introduxit.qui demū tri-
na negatione infidelis factus eſt. Joannes autez in fide per
ſeuerans virginis ſacratiſſime cuſtodiam virgo habere me-
ruit.omnis enim extra fidem poſitus inimicus dei eſt.cum
ex lege diuinitus inſtituta nullus deo acceptus ſit niſi theo
logicis uirtutibus fide.ſ·ſpe.⁊ caritate ſit oꝛnatus qui certe
pfectus medicus eſt totā aīam ſanat.⁊ oꝛnat ꝟtutibus.ſicut
q ſanauit hoīem in ſabbato ſanauit totū. qm̄ teſte gregoꝛio
exhibitio opis dilectiōis pbatio ē·hec oīa ioānē a xp̄o dilec
tum plane oſ̄ndunt.hic ē ille ꝟginitatis candoꝛe īſignis ado
leſcens quē nubere volentē xp̄us ð ꝟgine incoꝛrupta ꝟgi-
nitatis pꝛecipuus amatoꝛ ⁊ cultoꝛ diſcipuloꝛum ſuoꝛū nu-
mero allegit.Hec pꝛofecto ioannis laus ⁊ perfectio mag-
na immo maxima eſt.paulum quippe a perſecutione. ma-

heum a theloneo ideſt publicanoꝛum illa menſa. ⁊ quoſdaꝫ
alios ab illicitis actibus uocauit dominus. ioannem uero a
re que tunc licebat imprimiſ ut in virginitate perſeuerās ad
maioꝛa ſublimioꝛaqꝫ conſcenderet. Autoꝛ quippe ſalutis nr̄e
ꝟginitatis vexilla ⁊ pꝛemium efferens dixit qui pōt capere
capiat. mihi illi heunuchi placent quos caſtrauit non neceſſi
tas ſed voluntas libenter illos in meos ſinus recipio qui ſe
pꝛopter regna celoꝛum caſtrauerunt ⁊ ob meum cultum no-
luerunt eſſe quod nati ſunt. nos inquit hieronymus quia ho
mines ſumus: ⁊ natiuitatem ſaluatoꝛis non poſſumus imi-
tari imitemur ſaltem conuerſationem. illud diuinitatis eſt ⁊
beatitudinis. hoc humane conditionis. ⁊ laboꝛis. illa virgini
tas hoſtia chriſti eſt cuius nec mentem cogitatio. nec carneꝫ
libido maculauit. Nuptie terram replent virginitas ſūt pa-
diſum hec ille. Adimpleta eſt in ioanne parabola ſaluato-
ris in euangelio dicentis habens veſtem nuptialem in regno
dei ad nuptias digne inuitatis adnumerabitur. ⁊ virginis cu
ſtodem deſtinatum virginem chriſtus permanere voluit ⁊ a
Nerone ut tertullianus ſcripſit in feruentis olei dolium cō
iectus purioꝛ ⁊ vegetioꝛ exiuit q̄ꝫ intrauerit. vt qui mentis ⁊
carnis coꝛruptionem non ſenſerat martirium minime ſenti-
ret paratus tamen ut ioannes in quo eſt gr̄a ſponte ſe optu
lit plus q̄ꝫ abꝛaam in iſaac imolatione obediens ⁊ ſic meritū
ꝟginitatis optinens martyrij lauream: ⁊ meritum non ami-
ſit. Domitiani quem caluum neronem appellat ſatyruſ edic
tum de ioanne in patmon icarii maris inſulam depoꝛtato in
re abrogatur. diuina quippe pꝛouidentia ꝟginem tyrannoꝛū
feritati ſubtraxit quoniam cum virgo eſſet ſoꝛdes nuptiarū
non habebat quas martyrii cruoꝛe ablueret. O admirabileꝫ
⁊ excelſam ſpiritus ſancti gratiam quam in ioanne contem-
plamur ⁊ admiramur. que illius dilectionem auxit ⁊ carita-
tem: que rerum naturalium ⁊ ſupernaturalium perfectam il
li notitiam reſerauit. qua ceteri euangeliſte pace illoꝛum di-
xerim longe ſuperantur mattheus quippe auoꝛum ſeriem al
tius repetens chriſti ſecundum carnem genetliacon explicu

ſt. ⁊ ideirco humanum habet aſpectum. Lucas a ſacerdotio
Zacharie incepit vnde vituli faciem qui in ſacris mactaba-
tur ſortitus eſt. Marcus a prophetia eſaie quapropter leo ef
fingitur propter vocem clamantis in deſerto parate viam
domini. iohannes vero noſter quaſi aquila ad ſuperna vo-
lat ⁊ ad ipſum patem peruenit dicens in principio erat uer-
bum hanc ingenii ſublimitatem viſio illa ezechielis ſignifi-
cauit. facies enim aquile deſuper ipſorum quattuor videba-
tur. expoſuit ergo virginitas quod nuptie ſcire non poterāt.
⁊ ut breui ſermone multa comprehendam inquit hierony-
mus. doceamq; cuius priuilegii ſit ioannes immo in ioanne
virginitas a domino virgine. Mater virgo. virgini diſcipulo
commendatur. Apoſtolus fuit ioannes. ſcripſit enim ad ec-
cleſias ut magiſter. ⁊ illas docuit. ne apoſtolatus ſui munere
abuteretur. ⁊ ut maximi ponderis eſſet eius doctrina. in om-
nibus ſe irreprehenſibilem prebuit. Is enim vt ad oceanum
ſcribit hieronymus autoritatem dicendi perdit. cuius ſermo
vita deſtruitur. ⁊ econtra. Innocens ſed abſq; ſermone con-
uerſatio quantum exemplo prodeſt. tantum ſilentio nocet.
Multis inquit auguſtinus proſunt dicendo que non faciunt
ſed longe pluribus prodeſſent faciendo que dicunt. vtrunq;
igitur exemplo ſaluatoris apoſtolus ioannes impleuit. fuit
euangeliſta. ſcripſit enim euangelium in quo alios ſuperauit
fuit propheta. Siquidem a tyranno domitiano in inſulam
relegatus apocalypſin ſcripſit. id eſt reuelationem infinita fu
turorum myſteria continentem. At dicet aliquis cur igitur
Chriſtus petro claues dedit: ⁊ ſuper eum fundauit eccleſiaȝ
Hoc inquam annis datum eſt. Mature enim iam etatis erat
petrus. ioannes vero admodum adoleſcens. immo pene pu-
er. ut eccleſiaſtice teſtantur hiſtorie. Traiani quippe impe-
ratoris tempora attigit. ⁊ lviii. anno poſt paſſionem domini
apud epheſum ionie vrbem odormiuit. indignum ergo vide
batur adoleſcentiam conſtitute iam etati preponere. cui plu
rimum tribuendum eſt. vnde in leuitico precipitur. coram ca
no capite conſurge ⁊ honora perſonam ſenis. hoc omnes phi

loſophoꝝ ſcole p̄cipiūt.hoc clamāt hoc docēt·hoc lacedēmōi
oꝝ diſciplia ſuauit ip̄rimiſ tm̄ erat apͩ ātiquos ut igr ſatyrꝰ
p̄cedr̄e q̄ttuoꝛ ānis veh tibi terra igr eccl̃iaſtes cꝰ rex ē puer
⁊ cuiꝰ p̄ncipeſ māe cōedūt·q̄pp moral' ille gregoriꝰ dixit tm̄
d̄bet excedr̄e actōꝫ ppl'i uita p̄ſul' q̄ntū diſtat a grege vita pa
ſtoꝝ xp̄ꝰ igr oēꝫ iurgii ac iuidie cām tollēs e medio ⁊ petri
ꝯſtitutā etatē digitate hōeſtās qd facere d̄beāt ſucceſſoreſ edo
cuit.prudētia certe illoꝝ ꝓpria ꝟtꝰ ē q alios r̄gūt ⁊ gubernāt
ut ſingulos ꝓ merit̄ exornēt ne acceptō ꝑſonaꝝ a xp̄o pēituſ
aliēa iuſtitiā illā diſtributiuā corrūpat.q̄pp diocletiāꝰ augu-
ſtꝰ dicer̄ ſolebat nil eē difficiliꝰ q̄ꝫ bn̄ ip̄ar̄.ē.n.nō ad ſe ingr̄a
tꝰ ſꝫ ad alios.iccirco nō miꝰ phūſ q̄ꝫ poeta hōerꝰ agameno
na r̄gē paſtorē ppl'oꝝ appl'auit·paſtor aūt nō ꝓpriā utilitatē
ſꝫ ouiū curar̄ d̄bꝫ·⁊ ꝓ ill'cū lupꝰ uēerit aiam ponēr ut xp̄ꝰ ⁊
ꝟbo ⁊ ope docuit.vas electōiſ paulꝰ timotheū mōet ut exē-
plo ſit fidelibꝰ i ꝟbo i ꝯuerſatōe i caritate i fid̄ i caſtitate ⁊ ti
tū hortat̄ ut i oībꝰ ſe p̄beat exēplū bōꝝ opū i doctrīa i ītegri
tate i grauitate.hec ē illa aq̄la volās q nō miꝰ p̄cepta q̄ꝫ di
uie ſcripture ac ſaluatoris ꝯſilia ipleuit·ad uitā q̄ppe igredi
cupiēs mādata ſuauit.⁊ mie ſpernēs diuinū ꝯſiliū xp̄i veſti-
gia ſecutꝰ ē.ſciebat ꝑfecto cū gr̄a plēꝰ eſſet neminē ſine p̄cep
toꝝ obſuatōe ad vitā igredi.ſꝫ nō oēſ q ꝯſilia nō iplēt eterna
uita priuant̄·qſ.n.ſane mēt̄ aſſerer̄t qm̄ petrꝰ martyrio uitā ſē
piternā meruit.iccirco q martir nō ē illa priuabit̄.itidē d̄ r̄li
giōe pauptateq̄ꝫ dici pōt.⁊ ioānes ꝟgītatē vouit ergo q non
vouer̄t dānati ſūt:abſit.ad duo q̄ppe noſ obligat p̄ceptū ut.ſ.
illō nō ꝯtēpnāꝰ·⁊ id ſtudioſe agāꝰ oportūo tp̄e ſub pēa dāna
tōis qd̄ p̄cipit̄.ꝯſiliū ꝟo ad executōꝫ nō obligat·ſꝫ ut nō ꝯtē
nāꝰ·ſub pēa peccati mortal'.⁊ ad laudē eoꝝ q tl'ia agūt.q.n d̄
ſpicit̄ ꝯſiliū d̄ſpicit ꝯſulētē.illi ergo ſibi caueāt q luxu diffluē
tes ⁊ purpura biſſoq̄ꝫ ꝯſpicui pauptatē euāgelicā ꝯſiliaq̄ꝫ ſtu
dioſe iplēteſ d̄ridēt ne xp̄m ꝯſulētē ꝯtēpner̄ videant̄.d̄ illꝫq̄ꝫ
iādē recte dicat̄ mortui ſunt diuiteſ ⁊ i iferno ſepl'ti.nullū pec
catū cōmitti pōt igr auguſti niſi dū appetūt ea q̄ xp̄ꝰ ꝯtēpſit
aut fugiūt ea q̄ ille ſuſtiuit.veꝝ licꝫ ꝯſilia hmōi ꝟgīitatē.ſ.

vouer̃ ac m̃dū negliger̃ ſi oēſ obligēt illa tñ adipleſ gr̃e augmē
tū meret̃ ut ioānes quē xp̃ꝰ ob id mēito dilexit. legiꝰ i veteri
teſtō geñ. iiii. c. dcū ad abel ꝛ eiꝰ mūera r̃ſpexiſſe ꝛ priꝰ ad a-
bel q̃ȝ ad mūera. nō. n. deo placet oblatō nō dilecti. ad cai ꝑp-
pe mūeraqȝ eiꝰ nō r̃ſpexit. acceptatio nāqȝ actꝰ meritorii vo
lūtate libere ꝓducētē p̃ſuppōit cū opꝰ coadū mīme ſit meri-
toriū. mľto ꝑfectiꝰ ad ioāne r̃ſpexit deꝰ ꝛ icc irco aliis merito
ꝑpōit̃. in abel certe ſacrificiū. i abraā obediētia i noe prudētia
i iob patiētia cōmēdat̃. i ioāne aūt oīm ꝟtutū ſūma r̃ꝑit̃ ꝛ ful
get. ꝛ qdē ab adoleſcētia qđ mirabľe ē ꝛ paucīſſimis q̇ſi ꝟgul
la diuia ꝯceſſū q nō mūera ꝛ oblatōeſ ut abel: nō filiū ut abra
am: ſȝ ſeip̃m dño obtulit i dolio feruētiſ olei ſi xp̃o placuiſſet
ꝓmpto aīo morituꝰ. ꝟtute heroicā q̇ expurgatiua dr̃ trāſcen
deſ ꝛ ꝓpe diuia ſine q̄ nō recte poſſumꝰ ꝯtēplari apoſtolꝰ ioā
nes caritate ornauit. q oīm ꝟtutū radix ē. ꝛ forma. q̇ filios r̃g
ni a filiis ꝑditōis ſecernit ſine q̄ teſte apľo cetera mortua ſunt
ꝛ nil deniqȝ faciūt ad ſalutē:. Ad cultū igr̃ vinee dñice ioan
nes anhelās nō miꝰ agēdo q̃ȝ docēdo viatoribꝰ ſum̃a carita-
te ꝓſpexit: a p̃ceptore ſuo nō degenerās q fecit ꝛ docuit. habȝ
eni ut inq̃t auguſtinꝰ q̄ntacūqȝ grāditate dictōis maiꝰ pōdꝰ
vita doceŋ ita fit ut cū nō obedieter audiāt q ſeip̃m nō audit
ꝛ dei ꝟbū qđ eiſ p̄dicat̃ ſiľ cū ip̃o p̄dicatorē ꝯtēpnāt. vñ magr̃
eccie paulꝰ cꝰ ꝟba videt̃ tōitrua corpꝰ caſtigabat ſuū. ꝛ i ſui
tutē r̃digebat ne cū aliiſ p̄dicaſſet ip̃e r̃pbꝰ efficeret̃. ad ſene
tutē v n diqȝ ſacrā hōeſtiſſio ꝟtutū oīm cōitatu ſeptꝰ ꝑuēit ioā
neſ ꝛ aīaȝ illā ſyderēā ꝟgo apō ephesū aſie mior̄ vrbē vt dic
tū ē r̃ddidit creatori d̄ quo ſic ſcribit hierōymꝰ. hic ē ioāneſ q
ſciēs ſupuēiſſe ſibi diē egreſſiōis d̄ corpore ꝯuocatis i ephesō
diſc pľ d̄ſcēditi defoſſū ſepľture ſue locū. oroneqȝ cōpleta r̃ddi
dit ſpūm. tā a dolor̃ mortis factus extraneꝰ q̃ȝ a corruptōe
carnis noſcit̃ aliēus. in hac ꝑte pr̃ beatiſſie mihi ex ſnīa hiero
nymi. legeqȝ cōmuni. veritas enim dixit non permanebit ſpi-
ritus meus in homine in eternum quia caro eſt. in optima
ſenectute vita functum Johannem aſſerenti occurritur.
an nonnullis illum pluribus argu

mētis adhuc i carne uiuere aſſeuerātib9.ꝛ in terreſtri delitiaꝝ
hortulo adſeruari ut in nouiſſimis dieb9 cū hō peccati r̃ue
labit̃ teſtioniū ꝓhibeat ꝟitati ꝛ calicē xp̄i bibat dixit.n.ꝟ i
tas calicē q̄dē meū bibetꝭ.ꝛ ſunt q̄dā d hic ſtātib9 q nō guſta
būt mortē donec uideāt filiū hoīs uenietē in regno ſuo.ꝛ eū
uolo manere donec ueniā.huic argute curioſitati q̄ ad bo-
nos mores mīe cōducit nec viā ad id quo nobis ꝑperādū ē
ſternit ſaluatoris ꝟba obiiciā q̄d ad te.tu me ſeq̄re.conſilia
ꝑfecto diuīe ſapie.arcanaq3 illius maieſtatis eterne nobis oc
culta ſunt ꝛ inſcrutabilia.qua pp petri curioſitate d ioanne
dn̄s obiurgauit.qđ etiā nob dictū credāus.nemo.n.ē curioſ9
autore plauto q nō ſit maliuolus.ꝛ ip̄e ioānes ſcribit.nō di
xit ieſus nō morit̃ ſed ſi eū uolo māere donec veniā:q̄d ad
te:ſiue igr̃ illud ſi affirmatiue ponat̃.ſiue cōditōaliter qđ ma
gis placet nō refert.xp̄m ſalutꝭ nr̃e autorē ſequamur:q̄d de
ioāne fecerit cū quo p̄clare actū credimus.meꝝ q̄ppe ſancti-
tas ꝛ excellētia id meret̃ ꝛ iuſtitia diuia ꝑmittit minime la
borēus.minime diſputēus ſed ſic viuāus ut a xp̄o diligi a-
mariq3 mereamur.ac dēmū bn̄ mori cōtigat.ꝛ r̃dit9 illuc pa
teat ubi bti euo ſempiterno fruunt̃.hoc noſ tāgit hec ad noſ
ꝑtinet hoc agāus p̄res.inanes diſputatōes ꝛ ultra in cāpo
ſcripturaꝝ acumīa pēit9 omittāus.qđ tito quē inſtituebat
bisꝟ bis ſuaſit paulus in cuius pectore xp̄9 reſonabat:ip̄o
dicēte:an experimētū q̄ritis eius q in me loquitur xp̄us:ſtultaſ
aūt q̄ſtiōes ꝛ ꝯtētiones ꝛ pugnas legis deuita.ſunt.n.inutileſ
ꝛ uane:hoc qđ paulus tito ſcripſit.oibus p̄ceptū eſſe puteˀ
Sed ne lōgius in re nō neceſſaria uaget̃ oro receptui iam
canā ꝛ ad me reuertar.cum igit̃ heroica illa ꝟtute p̄ditus
fuerit ioānes p̄cepta ſtudioſe ſeruauerit:ꝛ ſcripture cōſilia
xp̄iq3 nō cōtēpſerit.ac militāti eccleſie nō minus actione q̄3
doctrina ꝑſpexerit.ꝛ fidē nulla tyrannoꝝ feritate emiſerit
merito a ſaluatore dilect9 ē:cuius ueſtigiis inſiſtēdū ē nobiſ
ſi ad palmā cupimus ꝑuenire.oſtēdit nobis autor ſalutiſ noſtre
uiā iuſtitie itidem ꝛ diſcipuli effecerūt.regredi nō debemuſ
ne ꝓuerbiū illud merito nobis aſcribat̃.canis ad vomitum

ſuum reuerſus eſt. vouimus multa p̄res: reddamꝰ. ne ex for
mula votoꝝ nr̄oꝝ dicta ſitia ignibꝰ dānemur eternis. illi nos
ꝓbemꝰ cui viuēdo opaꝫ damꝰ. nihil. n. ꝓdeſt ut moral' ille ſe
neca diuinitꝰ ſcripſit īcluſaꝫ eſſe cōſciētiā patēus deo. nemo
īnqt paulꝰ militās deo īplicat ſe negotiiſ ſecularibꝰ ut ei pla
ceat cui ſe ꝓbauit. ⁊ ſpectaculū facti ſumꝰ mūdo ⁊ angl'is: ⁊
hoībꝰ. d̄ſideria carnis ioānis exēplo nō ꝑficiāꝰ qꝛ n̄ caro ⁊ ſan
guis regnū dei nō poſſidebūt. cito igt auguſtinus p̄terit qd̄ de
lectat: ⁊ mānet ſine fine qd̄ cruciat. ī momento. n. libidinis īpetꝰ
trāſit ⁊ mānet ſine t̄mīo aīe īfelicis obꝓbriū. ioſue caſtꝰ vti ve
teri teſtamēto legit' terrā r̄pꝛo miſſiōis īrauit ⁊ ī ꝑfectiſſio pri
cipatu ſepultꝰ ē hic xp̄m p̄figurabat q ꝟginitate dedicauit ⁊
r̄gna celeſtia viatoribꝰ apuit. moiſeſ aūt uxoratꝰ ⁊ typū anti
que legis gerēs illā tm̄ uidit ſepultꝰqꝫ ē ī valle cōtra domū
phegor idē in valle ignominie. phegor. n. hebraice priapꝰ la
tine dicitur. Hec figura ut cernitis patres caſtitatem prepo-
nit: ⁊ virginitatis erigit vexillum. Nos autem inquit hiero
nymus qui militamus ſub ieſu duce uſqꝫ in preſentem dieꝫ
ignoramus ubi moiſes ſit ſepultus. contempnimus enim
phegor ⁊ omnem ignominiam eius ſcientes ꝙ qui in carne
ſunt deo placere non poſſunt. Sumus genus electum regale
ſacerdotium: gens ſancta. populus acquiſitionis. Chriſtus
pro nobis carne mortuus eſt. armemur eadem conuerſatio-
ne qua Chriſtus fugientes eam que in mundo eſt concupi-
ſcentiam corruptionis omnia quippe opera abſqꝫ puritate
continentia caſtitateqꝫ imperfecta ſunt. ⁊ quoniam ut ille in
quit impoſſibile eſt in ſenſum hominis non irruere motum
medullarum calorem non ſentire prauas cogitationes ad pe
tram allidam is id eſt ad Chriſtum. veh veh illis qui caſti-
tatem profeſſi dieſ nocteſqꝫ in ceno libidinum volutantur ut
ſues quorum deus venter eſt ⁊ indomitus appetitus gloria
dura ſunt fateor premia caſtitatis: ſed volenti nihil difficile
⁊ quo difficilius aliquid eſt hoc preclarius. circa difficilia qꝓ-
pe virtus ipſa verſatur nec coronabitur niſi qui legitime cer
tauerit. nullus labor durus videri debet. quo gloria eternita-

tis acquiritur. qui in agone contendunt inquit paulus ab oibꝰ ſe abſtinent. ⁊ illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant: nos autem incorruptam. ille ego inquit hieronymꝰ qui ob gehēne metuȝ tali me carcere ipſe dānauerā ſcorpionū tm̄ ſotius ⁊ ferarꝫ ſepe choris intererā puellarꝫ. pallebāt ora ieiuniis ⁊ mens in frigido corpore deſideriis eſtuabat. itaqꝫ oī auxilio dſtitutꝰ ad ieſu iacebā pedes: rigabā lachrymis: crine tergebam ⁊ repugnantē carnē ebdomadarꝫ inedia ſubiugabā memini me clamantē diem crebro iunxiſſe cum nocte: nec priꝰs a pectoris ceſſaſſe verberibus q̄ȝ rediret dn̄o imperante tranquillitas. huic columne militantis eccleſie adhereamꝰ. hūc ſapientiſſimū doctorem ⁊ magnū exemplū continentie ſequamur pr̄es. qm̄ dies mali ſunt. efferus quippe hoſtis nr̄ vigilat ⁊ nōi xp̄iano molitur exitiū. expgiſcimini ergo expgiſcimini tandem ⁊ oratiōibꝰ. ⁊ ſacris opibꝰ. ſacram religionem noſtrā ſeuiſſimis vulneribus affectam extrema ſcelera metuentem atqꝫ ad nos tendentem manus adiuuate callidiſſimiqꝫ hoſtis conſilia preripientes in medium coſulite orateqꝫ ut non fiat fuga noſtra hyeme uel ſabbato. ſyllianum illud vobis proponam patres. ocius ite viri ⁊ naſcentem extinguite flammam. Ne ſere redeant poſt aucta pericula cure: Litora minoris aſie que a chriſtianis noſtris tenebantur non modo diripuerunt hoſtes ſed ne aliquando recuperare poſſemus maritimis copiis in quo ſumus ſuperiores in ſolitudinem redegerunt. ⁊ deſerta oīa. In europa vero vnde fons tanti mali erupit a boſphoro cymmerio. ⁊ oſtio meotidos uſqꝫ ad intima adriatici ſinus occupauere. ⁊ in mediterraneis trans iſtꝫ illinc hinc cis ⁊ ultra ſauū ānes: ſubactis magna parte ſupra italiam noſtram noricis ⁊ carinthus terminos ſeuiſſimi imperii protulerunt. Superioribus annis in ipſo italie gremio victores nobiſcum in foro iulii conflixerunt. Amiſimus etate noſtra lumen greciae conſtantinopoli tot regna: tot impia ⁊ in angulo apulie imo ſuburbiis romāis idruſia calāitas turcoruȝ gladios ⁊ imanitatē experta ē ora illa italie adhuc noſtro madet ſanguine ⁊ chriſtianorū cadaueribꝰ ſtrata ē. Ꝟ

gſ̄ces e grēio matꝝ o dolor: o lachryme: o nephas: o magnū
imo maximū xp̄iani nois ꝺdecus. virgines inq̄ꝫ xp̄iane ex
āplexibꝰ mr̄nis ad barbaroꝝ libidinē explēdā paſſiꝫ rapte
oia ſacra nr̄a ꝓfana. ſacerdotes ſedi ⁊ ignibꝰ abſumpti ſunt
ex māibꝰ vr̄iſ q rei p̄. chriſtiāe gubernacl'a tenetis cruoreꝫ
illū vidiḋā implorātē regret dn̄s. chriſtiāiſ dormiētibꝰ: ⁊ in
cute curāda penitꝰ occupatꝭ: vigilāt hoſteſ: arma ꝑant. ut J
taliā totiꝰ orb̄ oliꝫ r̄ginā. nūc aūt culpa p̄cipū ciuili bello
attritā ⁊ undiqꝫ rapinis exhauſtā legibꝰ ſuis imo ſacrilegi
is ꝑere cogāt. ⁊ xp̄iāoſ oſcitātes. ac lōge ꝺſidie indormiētes
opprimāt. imaniſſimū hoſtē beatiſſie pōt. ⁊ potētiſſimū cer
uicibꝰ eccl'ie iminētē cernimꝰ. ac in petri nauicl'am inſanos
fluḋꝰ excitari ꝓſpiciꝰ cuiꝰ clauū prudētie tue regēdū tra-
didit deꝰ ne naufraga vexet': ⁊ ſcopulis illiſa ꝺꝑeat. Te io
annis noie dignū pōtifical' hec ſedes teſtat'. ⁊ ſceptꝝ quo te
diuia gr̄a honeſtauit ⁊ claues: qbus gregē dn̄icū tibi hoc an-
no cōmēdatū ad paſcua leta ꝺducas exēplo xp̄i cuiꝰ in ter
ris vicē geris. clamat ꝟitas. cōuertimini cōuertimini ad me
in toto corde vr̄o in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planḋu ⁊ ſcindite cor-
da vr̄a. niniuitaꝝ veſtigiis inſiſtamꝰ q ſe in cinere atqꝫ cyli
cio hūiliātes irā dei oīpotētꝭ placauerūt: gaudet. n. ad lacbri
mas peccatoꝝ mutare ſn̄iam inimicoſ cū inimicꝭ nūc ulciſci
tur ⁊ flagello ex funicul' turcoꝝ faḋo negotiatores ſacerdo-
tes eiicit de tēplo. ⁊ illis nō ꝟbera ſed interitū minat' q do-
mū orōnis ſpelūcā latronū efficere nitunt'. iaceamꝰ igit' ad
pedes ieſu p̄res. lachrymis illos ꝑfūdamꝰ. tergāuſqꝫ capil
lis ut gladiū in ceruices nr̄as rebelles diſtriḋū in uaginam
iuſtitia diui i recōdat. teqꝫ duce p̄r beatiſſime q hoc āno ue-
lut nouū ſydus emicuiſti: certiſſimaqꝫ fluḋuāti nauicl'e pe-
tri cynoſura ⁊ helice ad portū ſalutiſ ⁊ gl'ie laureā oī ſtudio
cōtēdētes clamabimꝰ cū ꝓpheta. ocl'i nr̄i ſemꝑ ad dn̄m qm̄
ip̄e euellet de laq̄o pedes nr̄os: dei hoīmqꝫ mediatore ieſu
xp̄o adiuuāte q ioāni cuius hodie celebritatē merito reco-
limus gr̄am tribuit ⁊ cū p̄re ac ſpū ſanḋo regnat in eternuꝫ
Amen Laus deo.

Inc 1237